

Art. 5. Urzędnik, pełniący zastępczo lub przejściowo czynności, do których przywiązany jest dodatek za kierownictwo, o ile zastępstwo to trwało dłużej niż sześć tygodni bez przerwy, otrzymuje przywiązany do tych czynności dodatek za kierownictwo za cały czas zastępstwa.

Dodatek za kierownictwo zastępcze wypłaca się miesięcznie zdołu, przyczem okres zastępczy, dłuższy niż dwa tygodnie, liczy się za cały miesiąc a krótszy za pół miesiąca.

Jeżeli zastępstwo pełni urzędnik, pobierający już dodatek za kierownictwo z innego tytułu, to za zastępstwo pobiera tylko ewentualną różnicę obu dodatków.

Art. 6. Do wyjaśnienia wątpliwości, powstałych przy stosowaniu przepisów rozporządzenia niniejszego, powołany jest Prezydent Rady Ministrów w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 7. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od dnia 1 października 1920 r.

Z dniem tym znosi się wszelkie przepisy, obowiązujące na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej w sprawie dodatków reprezentacyjnych, funkcyjnych i za kierownictwo dla urzędników państwowych o ile nie są wydane na zasadzie ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. Ust. Rz. P. № 65 poz. 429).

Prezydent Ministrów:

Witos

Minister Skarbu:

w. z. *Weinfeld*

639.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu

w przedmiocie ujednostajnienia i podwyższenia podatków gruntowych i podymnego na obszarze b. Królestwa Kongresowego.

Na zasadzie art. 8 i 10 ustawy z dnia 14 lipca 1920 r. (Dz. Ust. Rz. P. № 71, poz. 477) wprowadza się przy wymiarze i poborze państwowych podatków gruntowych: dworskiego głównego i dodatkowego, włościańskiego i z osad głównego i dodatkowego, oraz podymnego dworskiego i włościańskiego, tudzież tychże podatków w osadach (miasteczkach) następujące zmiany:

§ 1. Do gruntów i lasów, stanowiących własność państwową i wolnych w myśl art. 2 ustawy z dn. 14 lipca 1920 r. od podatku gruntowego zalicza się również te grunta i lasy, które przeszły w posiadanie Państwa z mocy ustawy z dnia 25 lipca 1919 r. (Dz. Ust. Rz. P. № 72, poz. 423), jako należące do dóbr donacyjnych, nie zalicza się natomiast lasów oraz gruntów, które stanowiły własność osobistą członków rodziny cesarskiej b. cesarstwa rosyjskiego.

Za grunta, stanowiące własność państwową należy uważać wszystkie grunta, należące do państwowych kolei żelaznych oraz grunta oddane do

użytkowania instytucjom i zakładom naukowym lub wydzierżawione, jeśli mają uregulowany tytuł własności na rzecz Skarbu Rzeczypospolitej.

Do budynków rządowych, czyli stanowiących własność państwową i wolnych wedle art. 2 ustawy z dnia 14 lipca 1920 r. od podymnego, zalicza się wszelkiego rodzaju gmachy i budynki państwowe, nie wyłączając domów mieszkalnych oraz wszelkiego rodzaju zakłady przemysłowe i handlowe, znajdujące się w dobrach państwowych lub byłych donacyjnych, chociażby budynki takie były wydzierżawione.

§ 2. Dworski podatek gruntowy dodatkowy, wymieniony w art. 132 ustawy o podatkach bezpośrednich (Zb. Praw Ces. Ros. T. V wyd. 1903 r.) należy pobierać w wysokości 60% podatku głównego tylko z tych dóbr lub ich części, stanowiących w myśl art. 121—124 powyższej ustawy oddzielną jednostkę podatkową, których obszar zawiera najwyżej 30 morgów.

We wszystkich innych wypadkach dodatkowy podatek gruntowy pobierać się będzie w wysokości 100% podatku głównego.

§ 3. Stawki podatków gruntowych głównych oraz podymnego dla poszczególnych województw i powiatów wskazane są w załączonych taryfach (załączniki I, II i III).

§ 4. Wymiar i pobór podymnego za rok 1920 należy przeprowadzić tymczasowo zgodnie z danymi, jakimi rozporządzają poszczególne urzędy skarbowe podatków i opłat skarbowych o budynkach, podlegających podatkowi oraz zgodnie z ilością osad włościańskich lub budowli, znajdujących się w osadach (miasteczkach).

§ 5. Celem ostatecznego przeprowadzenia wymiaru i poboru podymnego dworskiego ze wszystkich budowli, wymienionych w art. 141 ustawy o podatkach bezpośrednich, należy dokonać w terminie do dnia 1 stycznia 1921 r. w myśl art. 151 tejże ustawy opisów budowli z uwzględnieniem wykazów ubezpieczeniowych, w normach obecnie obowiązujących i z zachowaniem postępowania, przepisanego w art. 152—160 tejże ustawy. Dodatkowe podymne dworskie oblicza się w stosunku 1% szacunku ubezpieczonego budynku, podlegającego podatkowi, przyczem za szacunek taki należy uważać kwoty w tym podwyższonym stosunku, jaki zarząd wzajemnych ubezpieczeń przerachował, celem poboru premji asekuracyjnej i wypłaty odszkodowania pożarowego.

§ 6. Ostateczny pobór podymnego z osad włościańskich oraz budowli, znajdujących się w osadach (miasteczkach) wskazanych w art. 163 i 193 ustawy o podatkach bezpośrednich, należy oprzeć na sprawdzeniu osad faktycznie istniejących w obecnym czasie, a to na podstawie dostarczonych przez urzędy gminne wykazów osad włościańskich każdej wsi z oznaczeniem przestrzeni, posiadanych przez każdego włościanina gruntów. Suma przestrzeni, wykazanych w posiadaniu poszczególnych właścicieli powinna być zgodna z ogólną przestrzenią gruntów, znajdujących się w posiadaniu wsi i odpowiadać faktycznemu stanowi rzeczy. Stan ten powinien być stwierdzony tabelą likwidacyjną, o ile zaś osady pierwotne z biegiem czasu podzielono lub odstąpiono osobom trzecim — aktami notarialnymi, zawartymi w przedmiocie działów lub sprzedaży. Do przestrzeni, wskazanej w tabeli likwidacyjnej, należy doliczać przestrzenie, otrzymane przy regulacji praw serwitutowych, bądź nabyte w drodze kupna. O ile wieś posiada las lub pastwisko wspólne należy stosunkową część ogólnej przestrzeni tych użytków doliczać do gruntów poszczególnych właścicieli osad.

§ 7. W celu poprawienia i uzupełnienia katastru, służącego do wymiaru podatku, należy w wypadkach niewłaściwego zaklasyfikowania opodatkowanych przestrzeni z urzędu lub wskutek starań właścicieli gruntów wprowadzić do katastru poprawki, odpowiadające powstałym na gruntach zmianom faktycznym na podstawie dostarczonych przez właścicieli dokumentów, stwierdzających stan rzeczy oraz wykazujących przestrzenie posiadanych gruntów i ich przeznaczenie gospodarcze.

Dokumentami takimi są: rejestry pomiarowe, mapy, wyciągi z ksiąg hipotecznych, tabele likwidacyjne.

§ 8. Właściciele gruntów obowiązani są złożyć pisemne oświadczenie o ogólnej ilości posiadanej przestrzeni, tudzież wyjaśnić, w jaki sposób przestrzeń tę użytkują w znaczeniu gospodarczym.

Z pośród gruntów zarówno dworskich jak włościańskich należy w myśl dodatku do art. 127 i 171 ustawy ros. o podatkach bezpośrednich zaliczać:

do klasy I:

- a) ogrody, sady, place pod zabudowania i między nimi oraz dziedzince;
- b) grunta orne, pszenne, oraz gliniaste, czarnoziem z głęboką warstwą rodzajną; marglowo-gliniaste, z głęboką i żyzną warstwą rodzajną; nizinne i nadrzeczne w części organiczne bogate; gliniasto-piaszczyste, w materje organiczne zasobne, z podłożami przepuszczalnemi, gliniastemi, margłowatemi lub piaszczysto-gliniastemi; marglowe na podłożu wapiennem, na których dobrze lub dostatecznie obradzają: pszenica, rzepak, jęczmień, groch, koniczyzna, buraki, kartofle i t. p. rośliny, wymagające urodzajniejszej gleby;

do klasy II:

wszystkie pozostałe grunta orne jako to: grunta gliniasto-piaszczyste ze znaczną przewagą piasku, wapienno-opoczyste, ze znaczną przewagą kamieni wapiennych trudno się rozkładających w ciała organiczne ubogie; torfowe, zupełnie piaszczyste, suche, niespójne; sapy niełatwo wysychające, piaszczyste siwego koloru; grunta piaszczyste z wierzchnią warstwą ciemnego koloru w części organiczne nierozpuszczalne obfitujące, oraz wogóle wszystkie grunta orne, z wyjątkiem tylko najstabszych, co lat trzy lub sześć uprawianych i zasiewanych żytem lub gryką, które powinny być zaliczone do kl. V gruntów dworskich lub IV włościańskich.

Okoliczność, że przestrzenie gruntów ornych obsiewanych przedtem gatunkami zbóż, wymagającemi wyższego gatunku gleby, jak pszenicą, rzepakiem, grochem, burakami i t. p., a zatem pól o jakości kl. I obecnie obsiewa się żytem, owsem i kartoflami, nie może być podstawą do zaliczenia tych gruntów do kl. II;

do klasy III i IV:

łąki dworskie, dające dwa lub więcej zbiorów siana na rok, oraz przestrzenie, znajdujące się pod sztucznie nawodnionemi stawami, na których prowadzi się gospodarstwo rybne, narówni z łąkami zalewnemi zalicza się do kl. III, dające zaś jeden pokos do kl. IV.

Łąki włościańskie oraz należące do mieszkańców osad (miasteczek) na ziemiach, nabytych z mocy ukazów cesarskich z 1864 r. zalicza się do kl. III taryfy podatkowej gruntów włościańskich;

do klasy IV i V:

do klasy V taryfy podatku gruntowego dworskiego oraz do kl. IV taryfy podatku włościańskiego, zalicza się: a) grunta orne, z powodu małej swej urodzajności zasiewane co lat trzy lub sześć żytem lub gryką; b) pastwiska i wygony; c) lasy, krzaki i zarośla.

Zwracać należy szczególną uwagę, aby do kl. V gruntów dworskich lub kl. IV włościańskich, grunta orne były tylko wtedy zaliczane, jeżeli rzeczywiście są uprawiane co lat trzy lub sześć i zasiewane żytem lub gryką. Grunta uprawiane i zasiewane normalnie, chociażby były słabo urodzajne powinny być zaliczone do kl. II.

Do kategorii pastwisk nie należy zaliczać pastewników, położonych przy zabudowaniach folwarcznych lub wiejskich (grodzie), lecz uważać je za łąki odpowiednio do ich przymiotów.

§ 9. Wspomniane w § 8 deklaracje co do gruntów, opłacających podatek gruntowy dworski, składają i podpisują właściciele takich dóbr lub ich zastępcy prawni a co do gruntów włościańskich i należących do mieszkańców osad (miasteczek) lub miast — wybrani i upoważnieni przedstawiciele gromad.

Urzędy skarbowe podatków i opłat skarbowych po otrzymaniu deklaracji, poświadczonych przez urzędy gminne z powołaniem się na dokumenty, na których podstawie złożono tę deklarację, oraz z dołączeniem ich w oryginałach lub należyście zaświadczonych odpisach, powinny deklaracje te przez naczelnika urzędu lub jego zastępcę sprawdzić na gruncie co do faktycznego stanu rzeczy i dokonać klasyfikacji.

§ 10. Klasyfikacja użytków powinna odbywać się w porze w której dokonanie jej jest możliwe, a więc gdy ziemia nie jest zbyt przesiąknięta wilgocią ani też zmarznięta lub pokryta śniegiem.

Dla gruntów uprawnych najodpowiedniejszym jest czas, gdy można widzieć stan urodzajów oraz stwierdzić, jakie zboża są lub były zasiewane.

Sprawdzenie przestrzeni leśnych może się odbywać w ciągu całego roku.

§ 11. Klasyfikacji dokonywa w poszczególnych miejscowościach naczelnik urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych lub jego zastępca, bądź też inny urzędnik skarbowy, delegowany do tej czynności przez izbę skarbową, który powołuje do pomocy rzeczoznawców z pośród miejscowych mieszkańców. Takimi są: przedstawiciel gminy — wójt, właściciwi sołtysi; przy szacowaniu zaś gruntów, należących do poszczególnych wsi lub osad, dwóch gospodarzy z sąsiednich wsi i w miarę możliwości dwóch posiadaczy większej własności lub ich zarządzających, dokładnie obeznanych z miejscowymi warunkami. W szacowaniu nie mogą brać udziału krewni podatnika.

O dniu taksacji należy wszystkie wyżej wyszczególnione osoby zawiadomić na piśmie. Wezwanie właściciela gruntów do uczestnictwa przy szacowaniu jego gruntów jest obowiązkowe, niestawienie się jednakże jego lub jego zastępcy nie wstrzymuje taksacji.

§ 12. Z dokonania taksacji sporządza się protokół, w którym wymienia się datę czynności, osoby biorące udział w taksacji, miejscowość, imię i nazwisko właściciela gruntów, dokumenty pomiarowe, ustalające przestrzeń i kategorię użytków, motywy oraz wyniki taksacji. Jeżeli dokładnych dokumentów pomiarowych nie było, zaznaczyć należy, jakim sposobem ustalono granicę użytków.

Protokół powinien być podpisany przez biorących udział w taksacji oraz urzędnika dokonyującego czynności. Jeżeli ktoś z obecnych odmówi podpisu na protokole należy o tem w protokole zaznaczyć.

§ 13. Po zbadaniu gatunku gleby, rodzaju roślin lub płodów, jakie uprawiano na przestrzeni, podlegającej oszacowaniu, i rezultatu plonów za ostatnie kilka lat, oraz wysłuchaniu opinii i objaśnień obecnych rzeczoznawców urzędników, dokonywujących taksacji, określa kategorię podatkową użytków. Pożądanem jest, by w protokole szacunkowym były zamieszczone dane o gatunkach i urodzajności gleby oraz przeciętnej wydajności plonów.

Przeciętną urodzajność gruntów oblicza się na podstawie zebranych z kilku ubiegłych lat danych o ilości maksymalnych i minimalnych plonów (5—7 lat), o ile wszakże w ciągu tego czasu wypadły szczególnie niepomysłne lata dla dojrzewania lub zbioru roślin (np. gradobicie, wylewy, zbyt nia posucha, zniszczenie przez robactwo, zarazki i t. p.) to wyłącza się je z obliczeń.

§ 14. Wspomniane w art. 8 ustawy ulgi przy ściąganiu podatków gruntowych i podymnego zarówno bieżących jak i zaległych można przyznawać tym jednostkom podatkowym, które ucierpiały z powodu wydarzeń i działań wojennych lub spowodowanych wojną klęsk żywiołowych, o ile szkody nie zostały wyrównane przez otrzymane sumy ubezpieczeniowe lub pomoc ze Skarbu w gotówce lub w naturze, a skutki szkód dotrwały do dnia 1 lipca 1920 r. i w szczególności:

- a) gdy grunta ucierpiały przez urządzenie robót fortyfikacyjnych, nieobecność przymusowo ewakuowanych właścicieli lub spowodowanego rekwizycjami braku inwentarza roboczego i nasion do siewu oraz, gdy lasy zostały zniszczone wskutek pożaru, bezpośrednich działań wojennych, rekwizycji bądź samowolnego wyrębu przez armje operujące lub przez okolicznych mieszkańców;
- b) gdy budynki mieszkalne, gospodarcze lub przemysłowe wskutek działań wojennych lub wywołanego nimi pożaru stały się w całości lub częściowo niezdatne do użytku.

Ulgi przyznawać się będzie stowownie do stopnia szkody i rozmiaru trwania jej skutków, przyczem całkowite lub częściowe umorzenie należności podatkowej przyznawać można, gdy właściciel przedmiotu podatkowego nie był w stanie uruchomić swego gospodarstwa lub uruchomił je tylko w drobnej części w stosunku do stanu przedwojennego oraz gdy czyniąc znaczne nakłady z własnych środków bez pomocy Skarbu uruchomił gospodarstwo rolne bądź też odbudował zniszczone lub spalone budynki.

W wypadkach innych szkód wojennych ulgi ograniczy się do odroczenia uiszczenia należności podatkowej lub rozłożenia jej na raty, na przeciąg czasu, zależny od szkód i stanu materialnego płatników.

§ 15. Osoby, obowiązane do opłacania podatków gruntowych i podymnego, a z powodu szkód wojennych nie mające możliwości uiszczyć we właściwym terminie, przypadających od nich należności, mogą zwracać się do miejscowego urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych z podaniem o umorzenie, odroczenie lub rozłożenie na raty wpłat z tytułu bieżących podatków i zaległości.

Do wszystkich takich podań urząd skarbowy zbiera potrzebne dane za pośrednictwem powiatowych i gminnych władz administracyjnych oraz miejscowych oddziałów kółek rolniczych i Związku Ziemian, a także przez badanie świadków i sprawdzenie na gruncie rzeczywistego stanu rzeczy przez naczelnika urzędu lub jego zastępcę, a rozpatrzywszy je, rozważa konieczność zastosowania ulg, o które petenci proszą i bądź zarządza własną władzą odroczenie lub rozłożenie na raty spłaty należności, bądź też występuje w tym przedmiocie z wnioskiem do właściwej izby skarbowej, kierując się poniżej wskazanymi przepisami.

§ 16. Urząd skarbowy podatków i opłat skarbowych może decydować własną władzą: 1) o odroczeniach w płaceniu podatków i zaległości i wstrzymaniu kroków egzekucyjnych na czas nie dłuższy niż pół roku, 2) o rozłożeniu na raty na czas nie dłuższy niż jeden rok takich należności Skarbu, które wynoszą jednorazowo najwyżej 2.500 marek od właściciela majątku lub gromady wiejskiej, a jeżeli majątek ma urządzoną hipotekę, to tylko takich zabezpieczonych na hipotekach należności Skarbu, które korzystają z przywileju stosownie do art. 41 ustawy sejmowej z d. 14/26 kwietnia 1818 r. o ustaleniu własności dóbr nieruchomości, o przywilejach i hipotekach (Dz. Praw Król. Pol. t. V str. 295).

§ 17. Gdy prośba dotyczy umorzenia podatków lub zaległości, bądź też odroczenia lub rozłożenia na raty sumy powyżej 2.500 mk. lub na czas dłuższy, niż wskazano w poprzednim paragrafie, urząd skarbowy podatków i opłat skarbowych występuje z odpowiednim wnioskiem do właściwej izby skarbowej i załącza opinię własną oraz zebrane przez siebie dane dotyczące sprawy.

Izba skarbową może decydować własną władzą: 1) o umorzeniu podatków lub zaległości, które nie przewyższają 2.500 mk. od właściciela majątku lub gromady wiejskiej, 2) o odroczeniu uiszczenia podatków i zaległości i wstrzymaniu kroków egzekucyjnych na czas nie dłuższy niż jeden rok i 3) o rozłożeniu na raty na czas nie dłuższy niż dwa lata takich należności Skarbu, które wynoszą jednorazowo najwyżej 10.000 marek od właściciela majątku lub gromady wiejskiej przy dostatecznym zabezpieczeniu tych rat.

§ 18. Na umorzenie podatków, odroczenia lub rozłożenia na raty w kwotach wyższych i na czas dłuższy, niż wskazano w § 17, izba skarbową powinna wyjednać decyzję Ministerstwa Skarbu, któremu przedstawia podanie płatnika lub płatników wraz z zebranymi danymi oraz swoim wnioskiem.

§ 19. Przy odroczeniach i rozkładaniu na raty uiszczenia należności podatkowych i zaległości zachowują moc przepisy art. 297 i 298 ustawy o podatkach bezpośrednich.

Zaniechanie pobierania procentów za czas odroczenia lub rozłożenia na raty, oraz wymaganie zabezpieczenia dotyczy również wszystkich wypadków, spowodowanych działaniami wojennymi, bądź też ich następstwami.

§ 20. Kwoty podatków gruntowych i podymnego, dodatkowo obliczone w normach podwyższonych za I półrocze roku 1920, należy wnieść do kas skarbowych do dnia 15 października 1920 r., za II zaś półrocze 1920 roku - do dnia 30 listopada 1920 r.

W latach następnych podatki powinny być wpłacone w terminach, przewidzianych w art. 129, 139, 156, 188 i 215 ustawy o podatkach bezpośrednich.

§ 21. Kwoty, pobrane za rok 1920 na rzecz powiatowych związków komunalnych tytułem opłaty drogowej, tudzież specjalnej opłaty transportowej, należy zaliczyć na poczet należnych za rok 1920 dodatków do podatku gruntowego i podymnego na rzecz tych związków powiatowych.

§ 22. Pobrany w powiatach b. okupacji austriackiej specjalny podatek na utrzymanie sądów gminnych od gruntów i innych nieruchomości za rok 1920 należy zaliczyć na poczet należnych za ten rok podatków gruntowych lub podymnego.

Warszawa, dnia 10 września 1920 r.

Minister Skarbu:

w z. Rybarski

Załącznik I

do rozporządzenia Ministra Skarbu z d. 10 IX 1920 r.

D O D A T E K

do art. 128 rosyjskiej ustawy o podatkach bezpośrednich.

Taryfa głównego dworskiego podatku gruntowego.

№ porządkowy	N A Z W A		Średnia wysokość z 1 morga urodzajn. gruntów w powiecie	Stopa podatku z 1 morga gruntu użytkowego miary nowopolskiej 300-prętowego				
	Powiatu	Województwa		K L A S A				
				I	II	III	IV	V
				w m a r k a c h				
1	Kutnowski	Warszawskie	9,07	17,42	7,62	23,95	9,80	2,18
2	Błotński	"	8,68	20,81	9,10	28,61	11,70	2,60
3	Pinczowski	Kieleckie	8,52	15,48	6,77	21,29	8,71	1,94
4	Włocławski	Warszawskie	8,35	18,39	8,04	25,28	10,34	2,30
5	Sochaczewski	"	8,13	20,32	8,89	27,94	11,43	2,54
6	Miechowski	Kieleckie	8,10	14,52	6,35	19,96	8,16	1,81
7	Łęczycki	Łódzkie	8,10	18,87	8,26	25,95	10,61	2,36
8	Nieszawski	Warszawskie	7,89	17,42	7,62	23,95	9,80	2,18
9	Grójecki	"	7,56	20,81	9,10	28,61	11,70	2,60
10	Łowicki	"	7,23	20,32	8,89	27,94	11,43	2,54
11	Kolski	Łódzkie	7,11	18,39	8,04	25,28	10,34	2,30
12	Kaliski	"	6,99	17,90	7,83	24,62	10,07	2,24
13	Warszawski	Warszawskie	6,96	20,32	8,89	27,94	11,43	2,54
14	Sandomierski	Kieleckie	6,96	15,00	6,56	20,63	8,44	1,87
15	Gostyński	Warszawskie	6,86	17,90	7,83	24,62	10,07	2,24
16	Płocki	"	6,83	15,00	6,56	20,62	8,44	1,87
17	Ślupski	Łódzkie	6,32	16,93	7,41	23,28	9,53	2,12
18	Turecki	"	6,32	16,93	7,41	23,28	9,53	2,12
19	Koniński	"	6,23	16,93	7,41	23,28	9,53	2,12
20	Opatowski	Kieleckie	6,20	15,00	6,56	20,62	8,44	1,87
21	Rypiński	Warszawskie	6,11	16,45	7,20	22,62	9,25	2,06
22	Brzeziński	Łódzkie	6,05	16,45	7,20	22,62	9,25	2,06
23	Lipnowski	Warszawskie	5,99	16,93	7,41	23,28	9,53	2,12
24	Jędrzejowski	Kieleckie	5,87	14,52	6,35	19,96	8,16	1,81
25	Płoński	Warszawskie	5,84	14,52	6,35	19,96	8,16	1,81
26	Rawski	Łódzkie	5,69	15,48	6,77	21,29	8,71	1,94
27	Lubelski	Lubelskie	5,23	13,06	5,72	17,96	7,35	1,63
28	Hrubieszowski	"	5,14	11,61	5,08	15,97	6,53	1,45
29	Ciechanowski	Warszawskie	5,14	11,61	5,08	15,97	6,53	1,45
30	Stopnicki	Kieleckie	5,08	13,06	5,72	17,96	7,35	1,63
31	Szczuczynski	Białost.	5,05	14,03	6,14	19,29	7,89	1,75
32	Sieradzki	Łódzkie	4,99	15,00	6,56	20,62	8,44	1,87
33	Skierniewicki	Warszawskie	4,96	15,00	6,56	20,62	8,44	1,87
34	Łódzki	Łódzkie	4,90	15,00	6,56	20,62	8,44	1,87
35	Radomski	Kieleckie	4,66	13,55	5,93	18,63	7,62	1,69

№ porządkowy	N A Z W A		Średnia wysokość z 1 morga urodzajn. gruntów w powiecie	Stopa podatku z 1 morga gruntu użytkowego miary nowopolskiej 300-prętowego				
	Powiatu	Województwa		K L A S A				
				I	II	III	IV	V
				w m a r k a c h				
36	Radomskowski	Łódzkie	4,63	15,00	6,56	20,62	8,44	1,87
37	Kolneński	Białost.	4,63	13,06	5,72	17,96	7,35	1,63
38	Wieluński	Łódzkie	4,57	14,03	6,14	19,29	7,89	1,75
39	Piotrkowski	"	4,57	14,52	6,35	19,96	8,16	1,81
40	Przasnyski	Warszawskie	4,45	11,13	4,87	15,30	6,26	1,39
41	Łomżyński	Białost.	4,45	13,06	5,72	17,96	7,35	1,63
42	Sokołowski	Lubelskie	4,42	12,58	5,50	17,30	7,08	1,57
43	Pułtowski	Warszawskie	4,32	13,06	5,72	17,96	7,35	1,63
44	Puławski	Lubelskie	4,29	12,58	5,50	17,30	7,08	1,57
45	Częstochowski	Kieleckie	4,29	13,06	5,72	17,96	7,35	1,63
46	Łżecki	"	4,17	12,10	5,29	16,63	6,80	1,51
47	Tomaszowski	Lubelskie	4,14	10,64	4,66	14,64	5,99	1,33
48	Suwałski	Białost.	4,11	10,64	4,66	14,64	5,99	1,33
49	Mińsko-Mazow.	Warszawskie	4,05	14,03	6,14	19,29	7,89	1,75
50	Węgrowski	Lubelskie	3,99	12,58	5,50	17,30	7,08	1,57
51	Konstantynowski	"	3,90	10,16	4,45	13,97	5,72	1,27
52	Mazowiecki	Białost.	3,84	10,16	4,45	13,97	5,72	1,27
53	Makowski	Warszawskie	3,78	12,58	5,50	17,30	7,08	1,57
54	Krasnostawski	Lubelskie	3,75	10,16	4,45	13,97	5,72	1,27
55	Chełmski	"	3,75	11,13	4,87	15,30	6,26	1,39
56	Łaski	Łódzkie	3,75	12,10	5,29	16,63	6,80	1,51
57	Włoszczowski	Kieleckie	3,72	13,06	5,72	17,96	7,35	1,63
58	Opoczyński	"	3,60	12,58	5,50	17,30	7,08	1,57
59	Siedlecki	Lubelskie	3,60	10,64	4,66	14,64	5,99	1,33
60	Augustowski	Białost.	3,60	11,13	4,87	15,30	6,26	1,39
61	Sierpecki	Warszawskie	3,57	10,64	4,66	14,64	5,99	1,33
62	Ostrowski	Białost.	3,48	9,19	4,02	12,64	5,17	1,15
63	Będziński	Kieleckie	3,48	11,61	5,08	15,97	6,53	1,45
64	Garwoliński	Lubelskie	3,41	13,06	5,72	17,96	7,35	1,63
65	Kozienicki	Kieleckie	3,39	11,61	5,08	15,97	6,53	1,45
66	Kielecki	"	3,36	12,10	5,29	16,63	6,80	1,51
67	Ostrołęcki	Białost.	3,36	9,19	4,02	12,64	5,17	1,15
68	Olkuski	Kieleckie	3,33	11,61	5,08	15,97	6,53	1,45
69	Biański	Lubelskie	3,30	10,16	4,45	13,97	5,72	1,27
70	Radzyński	Warszawskie	3,30	13,06	5,72	17,96	7,35	1,63
71	Łukowski	Lubelskie	3,27	10,16	4,45	13,97	5,72	1,27
72	Mławski	Warszawskie	3,24	10,16	4,45	13,97	5,72	1,27
73	Lubartowski	Lubelskie	3,18	10,64	4,66	14,64	5,99	1,33
74	Zamojski	"	2,93	10,64	4,66	14,64	5,99	1,33
75	Sejneński	Białost.	2,72	9,59	4,23	13,31	5,44	1,21
76	Radzyński	Lubelskie	2,72	8,71	3,81	11,98	4,90	1,09
77	Konecki	Kieleckie	2,60	12,10	5,29	16,63	6,80	1,51
78	Włodawski	Lubelskie	2,57	8,71	3,81	11,98	4,90	1,09
79	Janowski	"	2,57	10,16	4,45	13,97	5,72	1,27
80	Biłgorajski	"	2,18	10,64	4,66	14,64	5,99	1,33

Załącznik II

do rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 10/IX 1920 r.

D O D A T E K

do uwagi przy art. 150 rosyjskiej ustawy o podatkach bezpośrednich.

Taryfa podatku podymnego od dworskich domów mieszkalnych oraz zakładów handlowych i przemysłowych.

Klasy folwarków, zagród, posiadłości leśnych i innych, stanowiących jednostki gospodarstwa wiejskiego, majątków w których znajdują się budowle, podlegające podatkowi podymnego	Wysokość podatku podymnego		
	G ł ó w n e g o		Dodatkowe
	Stopa najwyższa	Stopa najniższa	
	Mk.	Mk.	
W majątkach I klasy rozległości ponad 600 morgów	225	112	10% od sumy szacunku ubezpieczeniowego każdej budowli w majątkach wszelkich klas.
W majątkach II klasy rozległości od 300 do 600 morgów	164	82	
W majątkach III klasy rozległości od 90 do 300 morgów	138	69	
W majątkach IV klasy rozległości od 15 do 90 morgów	69	35	
W majątkach V klasy rozległości 15 morgów lub mniej	26		

Załącznik III

do rozporządzenia Ministra Skarbu z d. 10/IX 1920 r.

D O D A T E K

do art. 171 ros. ustawy o podatkach bezpośrednich.

Taryfa głównego podatku gruntowego od gruntów włościańskich.

WYMIENIENIE województw i powiatów		Stopa podatku z 1 morga gruntu użytkowego miary nowopolskiej 300 prętów podług klasy gruntu			
		I	II	III	IV
		w m a r k a c h			
I. Warszawskie.					
Powiaty:					
1.	Warszawski	20,56	9,07	11,49	2,57
2.	Radzyński	13,31	5,75	7,56	1,66
3.	Mińsko-Mazowiecki	14,52	6,35	8,16	1,81
4.	Grójecki	20,56	9,07	11,49	2,57
5.	Błotński	20,56	9,07	11,49	2,57
6.	Skierniewicki	14,52	6,35	8,16	1,81
7.	Łowicki	20,56	9,07	11,49	2,57
8.	Sochaczewski	20,56	9,07	11,49	2,57
9.	Gostyński	18,14	7,86	10,28	2,27
10.	Kutnowski	16,93	7,41	9,53	2,12
11.	Włocławski	18,14	7,86	10,28	2,27
12.	Nieszawski	16,93	7,41	9,53	2,12
13.	Pułtuski	13,31	5,75	7,56	1,66
14.	Płoński	14,52	6,35	8,16	1,81
15.	Płocki	14,52	6,35	8,16	1,81
16.	Lipnowski	16,93	7,41	9,53	2,12
17.	Rypiński	16,93	7,41	9,53	2,12
18.	Sierpecki	10,89	4,84	6,05	1,36
19.	Mławski	9,68	4,23	5,44	1,21
20.	Przasnyski	10,89	4,84	6,05	1,36
21.	Ciechanowski	12,10	5,29	6,80	1,51
22.	Makowski	12,10	5,29	6,80	1,51
II. Łódzkie.					
Powiaty:					
1.	Kaliski	18,14	7,86	10,28	2,27
2.	Słupski	16,93	7,41	9,53	2,12
3.	Koniński	16,93	7,41	9,53	2,12
4.	Kolski	18,14	7,86	10,28	2,27
5.	Łęczycki	19,35	8,47	10,89	2,42

WYMNIENIE województw i powiatów	Stopa podatku z 1 morga gruntu użytkowego miary nowopolskiej 300 prętów podług klasy gruntu			
	I	II	III	IV
	w m a r k a c h			
6. Turecki	16,93	7,41	9,53	2,12
7. Sieradzki	14,52	6,35	8,16	1,81
8. Wieluński	14,52	6,35	8,16	1,81
9. Piotrkowski	14,52	6,35	8,16	1,81
10. Brzeziński	16,93	7,41	9,53	2,12
11. Rawski	15,72	6,96	8,77	1,97
12. Łódzki	14,52	6,35	8,16	1,81
13. Łaski	12,10	5,29	6,80	1,51
14. Radomski	14,52	6,35	8,16	1,81
III. Kieleckie.				
Powiaty:				
1. Radomski	13,31	5,75	7,56	1,66
2. Kozienicki	12,10	5,29	6,80	1,51
3. Iłżecki	12,10	5,29	6,80	1,51
4. Opatowski	14,52	6,35	8,16	1,81
5. Sandomierski	14,52	6,35	8,16	1,81
6. Opoczyński	12,10	5,29	6,80	1,51
7. Konecki	12,10	5,29	6,80	1,51
8. Jędrzejowski	14,52	6,35	8,16	1,81
9. Kielecki	12,10	5,29	6,80	1,51
10. Włoszczowski	13,31	5,75	7,56	1,66
11. Olkuski	12,10	5,29	6,80	1,51
12. Miechowski	14,52	6,35	8,16	1,81
13. Pinczowski	15,72	6,96	8,77	1,97
14. Stopnicki	13,31	5,75	7,56	1,66
15. Częstochowski	13,31	5,75	7,56	1,66
16. Będziński	12,10	5,29	6,80	1,51
IV. Lubelskie.				
Powiaty:				
1. Lubelski	13,31	5,75	7,56	1,66
2. Lubartowski	10,89	4,84	6,05	1,36
3. Puławski	12,10	5,29	6,80	1,51
4. Janowski	9,68	4,23	5,44	1,21
5. Biłgorajski	10,89	4,84	6,05	1,36
6. Zamojski	10,89	4,84	6,05	1,36
7. Krasnostawski	9,68	4,23	5,44	1,21
8. Chełmski	10,89	4,84	6,05	1,36
9. Hrubieszowski	12,10	5,29	6,80	1,51
10. Tomaszowski	10,89	4,84	6,05	1,36

WYMIENIENIE województw i powiatów	Stopa podatku z 1 morga gruntu użytkowego miary nowopolskiej 300 prętów podług klasy gruntu			
	I	II	III	IV
	w m a r k a c h			
11. Siedlecki	10,89	4,84	6,05	1,36
12. Węgrowski	12,10	5,29	6,80	1,51
13. Sokołowski	12,10	5,29	6,80	1,51
14. Konstantynowski	9,68	4,23	5,44	1,21
15. Bialski	9,68	4,23	5,44	1,21
16. Włodawski	8,47	3,63	4,84	1,06
17. Radzyński	8,47	3,63	4,84	1,06
18. Łukowski	9,68	4,23	5,44	1,21
19. Garwoliński	13,31	5,75	7,56	1,66
V. Białostocki.				
Powiaty:				
1. Łomżyński	13,31	5,75	7,56	1,66
2. Mazowiecki	9,68	4,23	5,44	1,21
3. Ostrowski	9,68	4,23	5,44	1,21
4. Ostrołęcki	9,68	4,23	5,44	1,21
5. Kolneński	13,31	5,75	7,56	1,66
6. Szczuczynski	14,52	6,35	8,16	1,81
7. Suwalski	10,89	4,84	6,05	1,36
8. Augustowski	10,89	4,84	6,05	1,36
9. Sejneński	9,68	4,23	5,44	1,21